

Työtä vuorotta

Ministerin virka on ikävä virka. Eikä se sitä paitsi virka olekaan. Siihen kun joutuu, ei sen koommin ole hetkenkään rauhaa.

Otetaan esimerkiksi valtiovarainministeri. Kuvitellaan, että joku valtiovarainministeri tekisi valtion budjettia koko alkuvuoden kokopäivätyönään, täydet kolme tuntia päivässä, joka ikinen tiistai, keskiviikko ja torstai.

Minkäänlaista työrauhaa ei ole. Oppositio on kimpussa herkeämättä, kerran huhtikuussa ja heti taas elokuun lopulla. Lehdistön shakaalilaumat ronkkuvat ympärillä kättämässä budjettisalaisuuksia kuin pannukakkua korpin nokasta.

Iltakaudetkin vain miljardit ja momentit vilisevät silmissä ja joka yö toistuu hiukset kähertävä painajaisuni, jossa ulvovat viholliset kampeavat auki valtiovarainministerin kotiovea iskeäkseen hikiset kätensä takanreunuksella säilytettävään budjettiesitykseen.

Tuollaista rääkkiä ei tietysti kukaan kestä ilman taivaanrannalla heijastelevaa unelmaa. Valtiovarainministerillä ei ole varaa kovin suuriin unelmiin — hän uskoo pääsevänsä lomalle Bulgariaan, kun kaikki kerran on ohi. Budjetinteko nostaa verenpainetta, ja siihenhän on ainoa lääke vähintään kuukauden Paavolaakuuri Euroopassa.

Mutta kun se suuri hetki lopulta koittaa, ministeri ei saakaan lähteä lomalle Bulgariaan. Hänen on jäätävä tänne kylmään Pohjo-laan, missä routa raiskaa, koi syö ja pihlajanmarjat hapantuvat.

Muut kyllä menevät kuka Amerikkaan, kuka Neuvostoliittoon, mutta ei valtiovarainministeri, vaikka hän on työnsä tehnyt.

Eikö siis meidän kansalaisten ole jo aika suoda valtiovarainministerille työ- ja lomarauha? Päästäkäämme hänet Bulgariaan, hän on sen ansainnut.

Oikeastaan ministeri voisi siirtyä sinne kokonaan. Se olisi valtakunnan etu, sillä Bulgariassa olisi paljon rauhallisempaa koota Suomen budjettia kuin Suomessa. Oppositiota ei ole eikä lehdistöstäkään ole riesaa. Vain jogurtti hiljaa piimii auringon loisteessa ja terveyslähde vaisusti pulputtaa.

Itse asiassa koko hallitus voitaisiin hajasijoittaa eri maihin. Ulkoministeri asuisi New Yorkissa ja yrittäisi todistaa olevansa helsinkiläinen. Jermu-niminen ulkomaankauppaministeri sopisi luontevasti idänkaupan tehtäviin Petroskoihin, sisäasiainministeri Etiopiaan ulkomaalaistoimiston etäispääätteeksi, liikenneministeri Roomaan, ympäristöministeri Keski-Afrikan tsavaltaan ja niin edelleen.

Silti emme jäisi heitteille, sillä loma- ja virkamatkoja ministerit saisivat tehdä vain Suomeen. Näin heitä näkyisi täällä enemmän kuin nykyisin.